

Resolució 702/2023, de 3 d'agost

Número d'expedient de la Reclamació: 350/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Banyeres del Penedès

Informació reclamada: Informe emès per l'arquitecte/a municipal en relació a l'apertura d'un expedient de restitució de la realitat física alterada i sanció per infracció urbanística; i diverses consultes i explicacions en relatives a conceptes urbanístics i tràmits.

Sentit de la resolució: Estimació i inadmissió parcial

Resum: En aquesta reclamació cal distingir entre el que s'ha de considerar informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b) LTAIPBB i el que són consultes urbanístiques.

Pel que fa a l'informe emès per un tècnic/a municipal en l'exercici de les funcions i activitats que li són pròpies és clarament informació pública. Més enllà del que manifesta la persona reclamant cal considerar que l'article 12 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, referit a l'acció pública diu que "qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable" i segueix que aquesta acció pública "si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment, fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210". Aquesta consideració pren especial rellevància en aquest cas tenint en compte possibles límits que es poguessin considerar i l'interès manifest de la persona reclamant, tenint en compte que l'àmbit urbanístic és especialment sensible per a la ciutadania pels nombrosos casos de corrupció àmpliament coneguts. A falta de col·laboració de l'administració, és fa difícil conèixer el contingut de dit informe i per tant, els límits que poguessin ser afectats. Així, si l'Ajuntament ha obert un expedient sancionador (pròpiament un expedient sancionador, no un de restabliment de la legalitat urbanística, que no tindria naturalesa sancionadora) a alguna persona física, l'Ajuntament no podria divulgar la informació que vinculés una determinada persona física amb la comissió d'infraccions administratives. Fora d'aquesta circumstància, no sembla que res justifiqui que l'Ajuntament no faciliti la informació sol·licitada a la persona reclamant. En conseqüència, i pel que fa a l'informe tècnic, procedeix declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, amb el benentès que és responsabilitat exclusiva del propi Ajuntament aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

Pel que fa a les consultes referides en l'antecedent 2 cal tenir en compte l'article 29.2 LTAIPBG i al tractar-se de consultes que requereixen d'elaboració i reflexió per ser resoltes, no es pot considerar informació pública en els termes previstos per la LTAIPBG i en conseqüència, les consultes han de ser inadmeses.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones. Protecció de la legalitat urbanística. Infraccions. Expedients sancionadors. Urbanisme. Límits. Manca de col·laboració. Estimació parcial. Inadmissió parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 17 d'abril de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 350/2023, presentada per una persona contra l'Ajuntament de Banyeres del Penedès, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta de l'administració.
2. El 7 de març de 2023 la part reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) interessant accés a: 1. Informe emès per l'arquitecte/a municipal de 20/07/2022 en el que es comunica l'apertura d'un expedient i que s'adoptin mesures de restitució de la realitat física alterada i s'emeti sanció per infracció urbanística (exp. 738/2021); 2. Que se li expliqui per escrit que suposa adoptar mesures de restitució de la realitat física alterada i els terminis d'aquest procés; 3. Que se li expliqui com es pot escripturar una propietat un any després d'haver-se construït i habitat quan aquesta segueix tenint una construcció fora de la normativa vigent i no apareix en la nota simple del registre; 4. Si per modificar una tanca metàl·lica és necessari demanar permís d'obra.
3. El 27 d'abril de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
4. El 27 d'abril de 2023 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Banyeres del Penedès i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama, si n'hi ha i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 31 de maig de 2023 la persona reclamant comunica el desistiment al procés de mediació i sol·licita seguir amb el procediment ordinari.
6. El 27 de juny de 2023 la GAIP comunica a l'Ajuntament de Banyeres del Penedès el desistiment de la persona reclamant al procediment de mediació i es reitera l'informe sol·licitat el passat 27 d'abril.

7. El 25 de juliol de 2023 l'Ajuntament comunica que donarà resposta durant aquella setmana, que a data d'aquesta resolució no s'ha rebut.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas

els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

Els antecedents 4, 6 i 7 posen de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP.

Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada

El primer que hem d'examinar és si l'objecte de la reclamació és informació pública i en aquest cas, hem de distingir clarament dos tipus ítems en la reclamació d'accés a la informació pública. En primer lloc, la que es refereix a l'informe emès per l'arquitecte/a municipal d'un expedient concret (de 20/07/2022 segons la persona reclamant) i en segon lloc, les consultes urbanístiques referides amb els números 2, 3 i 4 en l'antecedent 2.

Pel que fa a la primer punt 1, d'acord amb l'article 2.b) LTAIPBB és informació pública "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei. L'informe emès per un tècnic/a municipal en l'exercici de les funcions i activitats que li són pròpies és clarament informació pública

i d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació.

Si bé no és necessari indicar els motius que justifiquen l'exercici del dret d'accés a la informació pública (article 26.1.b LTAIPBG) la persona reclamant n'exposa els arguments i ho justifica pels perjudicis que li ha provocat a la seva propietat les obres realitzades i que són, suposadament, l'objecte de l'informe sol·licitat i reclamat.

Més enllà del que manifesta la persona reclamant cal considerar que l'article 12 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, referit a l'acció pública diu que "qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable" i segueix que aquesta acció pública "si és motivada per l'execució d'obres que es considerin il·legals, es pot exercir mentre se'n perllongui l'execució i, posteriorment, fins al venciment dels terminis de prescripció determinats pels articles 207 i 227, sens perjudici del que estableix l'article 210". Aquesta consideració pren especial rellevància en aquest cas tenint en compte possibles límits que es poguessin considerar i l'interès manifest de la persona reclamant, tenint en compte que l'àmbit urbanístic és especialment sensible per a la ciutadania pels nombrosos casos de corrupció àmpliament coneguts.

No podem oblidar que LTAIPBG neix amb la clara voluntat de convertir la transparència i el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació pública, entesa aquesta en sentit ampli i de dotar a la ciutadania d'eines que permetin el control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica, garantint el compliment del principi de legalitat i la protecció dels seus drets i interessos. El coneixement de les dades i la informació de què disposen les administracions i els poders públics és imprescindible per poder avaluar les actuacions públiques i garantir un exercici del poder públic responsable, considerant, com és obvi, els límits que la mateixa LTAIPBG preveu.

A falta de col·laboració de l'administració, és fa difícil conèixer el contingut de dit informe i per tant, els límits que poguessin concórrer al present supòsit. Cal tenir en compte que si l'Ajuntament fa determinades actuacions, com indica la persona reclamant, en relació a les mesures de restauració de la realitat física alterada i de l'ordre jurídic vulnerat i emet una sanció per infracció urbanística, es podria veure afectat aquest dret d'accés a la informació pública pel límit establert per l'article 23 LTAIPBG, segons el qual no es pot divulgar informació pública que contingui dades relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives si aquestes afecten a una persona física. En el cas de tractar-se d'una persona jurídica, no es veuria afectat aquest límit.

Així, si l'Ajuntament ha obert un expedient sancionador (pròpiament un expedient sancionador, no un de restabliment de la legalitat urbanística, que no tindria naturalesa sancionadora) a alguna

persona física, l'Ajuntament no podria divulgar la informació que vinculés una determinada persona física amb la comissió d'infraccions administratives. Fora d'aquesta circumstància, no sembla que res justifiqui que l'Ajuntament no faciliti la informació sol·licitada a la persona reclamant.

Nogensmenys, i com a criteri general accés, les Taules d'avaluació i accés documental 99, 782 i 783 referides als expedients sancionadors per infraccions en matèria d'urbanisme (lleus, greus i molt greus respectivament) publicades als DOGC 6874 i 8296, estableixen un accés restringit en el cas d'expedients en què les interessades són les persones físiques i accés lliure amb restriccions en el cas que es tracti de persones jurídiques perquè ocasionalment poden contenir dades personals no especialment protegides. I pel que fa a l'avaluació, les infraccions lleus i greus es poden eliminar als quatre anys des de la finalització de l'expedient, mentre que les infraccions molt greus, són de conservació permanent.

En conseqüència, i pel que fa a aquest primer apartat de la SAIP i la reclamació (l'informe tècnic), procedeix declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, amb el benentès que és responsabilitat exclusiva del propi Ajuntament aplicar el règim previst als articles 23, 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

Pel que fa a les consultes referides en l'antecedent 2 cal tenir en compte l'article 29.2 LTAIPBG que estableix: "2. Són inadmeses a tràmit les sol·licituds d'informació consistents en consultes jurídiques o peticions d'informes o dictàmens, sens perjudici dels supòsits de consulta o orientació establerts per la legislació general de procediment administratiu i per les lleis sectorials que es demanin d'acord amb la normativa corresponent" i l'article 53.3 DTAIP: "no són sol·licituds d'accés a informació pública les sol·licituds o peticions que tinguin per objecte la pretensió que les administracions públiques duguin a terme qualsevol altra actuació diferent de la de proporcionar informació pública preexistent o que s'adrecin a l'Administració de justícia, al poder legislatiu, o a les persones i entitats privades incloses en l'article 3.1, apartats d) i e), de la Llei 19/2014, del 29 de desembre." Altrament, l'article 33.2 RGAIP estableix, entre altres, que la Comissió únicament pot inadmetre la reclamació si aquesta no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

Així doncs, al tractar-se de consultes que requereixen d'elaboració i reflexió per ser resoltes, no es pot considerar informació pública en els termes previstos per la LTAIPBG

Dit això i tenint en compte el precepte de l'article 29.2 LTAIPBG, indicat anteriorment, les consultes referides amb els números 2, 3 i 4 en l'antecedent 2 han de ser inadmeses.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un

quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les

empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part d'un expedient administratiu que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Protecció de la legalitat urbanística (codi 0142).

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 d'agost de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 350/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada respecte a l'informe emès per l'arquitecte/a municipal, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Inadmetre parcialment la Reclamació 350/2023 pel que fa als apartats 2, 3 i 4 de l'antecedent 2 al tractar-se de consultes urbanístiques que requereixen d'elaboració i no es poden considerar informació pública d'acord amb la LTAIPBG.
3. Requerir a l'Ajuntament de Banyeres del Penedès que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.

4. Requerir a l'Ajuntament de Banyeres del Penedès a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 350/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.